

Djurskydd i Östeuropa c/o Monica Ohlsson,
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm
Pg: 10 04 56-3
Swish 123 182 3806

Rapport Mars 2025

Kära faddrar, medlemmar och andra djurskyddsintresserade!

Vi hoppas att ni alla och era djur har det skönt i snön som finns just nu! För oss är det härligt med vinter men vi glömmer inte de hemlösa djur som lever ute, i de områden vi jobbar med. Då är det inte alltid så mysigt. Vi är så tacksamma att vi kan fortsätta hjälpa så många djur som vi kan, men utan Er hjälp skulle det aldrig gå. Tyvärr har vi fortfarande ingen möjlighet att skicka pengar till Elena i Ryssland, men hon kämpar på och vi glömmer inte henne heller. Då det – förhoppningsvis – blir bättre tider kommer vi så klart att återuppta bidragen. Nu är det dax att boka in vårt Déchargemöte som i år ger rum den 25 mars, kl 18.00 i Zurich-huset, Linnégatan 5, Stockholm. Kontakta mig gärna, om ni vill komma, så att jag vet hur många vi blir, antingen via mail monica@djurskyddiost.se eller på telefon 0733-573165.

Nu lite information om en del av det som händer, men ni ska veta att våra samarbetspartners gör mycket mer!

MONTENEGRO – BAR

Buba, Vera, Milica och några kvinnor till hjälper som vanligt de hemlösa djuren i staden Bar.

De har alltid fullt upp. Senast igår var det flera hundar som hittats förgiftade. Intill ett daghem hade någon lagt ut gift. Hundar togs till veterinären och en del togs om hand på Asylen, det kommunala "hundhemmet". Flera överlever än så länge men alla djurvänner är så klart förtvivlade. Det är alldeles för lätt att köpa bekämpningsmedel och gifter av olika slag. Ingen säljare frågar något och så gott som aldrig vet man vem som spridit giftet. Vi kan bara hålla tummarna för att ingen dör.

Men nu en lyckligare historia.

ILEANA

ILEANA, en snäll och vänlig liten tik, har/hade en ägare, men han bryr sig inte om sin hund, är inte snäll. Hon for illa, hade bara sopor och skräp att äta och Milena trodde knappt hon levde längre. Man kan tycka att hunden skulle hämtats, tagits därifrån, men det är inte så lätt. Hunden hade en ägare och myndigheterna bryr sig inte. Folk som behandlar sin hund så här är ofta inte så enkla att ha att göra med. Så en dag larmade någon om att hunden var skadad.

Denna gång hade det gått för långt. Milena såg att någon skadat ögat på ILEANA, men ägaren vägrade ta henne till veterinären. Milena tog hunden dit och det visade sig att någon petat ut hennes ena öga, för flera dagar sedan. Ögat gick inte att rädda, så klart, utan opererades bort. Nu kommer hon att få vara kvar hos Milena så länge hon behöver, såvida inget bra hem för adoption hittas. Hon ska inte tillbaka till den gamla ägaren.

PRINCE och GULA BJÖRN

Vera berättar att två nya hundar har dykt upp i hennes område.

Det är PRINCE (korthåriga) och GULA BJÖRN. Det är två underbara snälla hundar, men BJÖRN är lite försiktig. Var de kommer ifrån vet man inte, troligen dumpade, men man letar ändå efter en ägare, hundarna kan ju ha kommit bort av misstag även om det inte är troligt.

PRINCE söker ibland skydd i ett café i närheten och Vera är så tacksam för att personalen inte kör iväg honom.

BJÖRN sover under bar himmel i en buske.

Båda är trevliga och borde inte bo på gatan. Förhoppningsvis hittar man ett hem för dem, men till dess så kommer Vera att se till dem, ge dem mat och så mycket kärlek hon hinner med. De kommer att få parasitmedel och vaccin också om ingen ägare hinner anmäla sig, men det är som sagt inte troligt.

Öronmärke 089 – MALA

I slutet av januari blev en hund påkörd på vägen mot Podgorica. En man tog hand om den och körde den till Milica som han visste bryr sig om de hemlösa hundarna och brukar hjälpa dem.

Det var en äldre tik. Och hon hade nr 089 i örat. Hon kastrerades via DiÖs

kastreringsprogram 17 september 2019!

Någon har skött om henne under alla dessa år, men man vet inte riktigt vem. Ett hem har hon i alla fall haft eftersom hon inte syntts till på gatan bland de hemlösa.

Hon togs till veterinären nästa dag och skadan från påkörningen var inte så farlig. Hon testades för de vanliga sjukdomarna, som hon inte har. Hon ser dåligt pga grå starr, har 3 tumörer och rör sig normalt.

MALA är en gammal hund och hon kommer att få stanna på Milicas tomt så länge det behövs. Såvida inte den som skött henne hör av sig.

Visst är det roligt då en gammal bekant dyker upp igen, även om det var lite tråkig orsak.

Det är bra med öronmärkningen, och man ser att en hel del hundar som kastrerats kan få långa fina liv även om de inte blir formellt adopterade.

Cody

En riktig solskenshistoria – efter det hårda livet på gatan och efter 2 år i sheltret, har Cody äntligen fått sin egen familj. Strax innan jul åkte han till Belgien. Det blev inte helt odramatiskt – egentligen skulle han ha åkt i början av december, men dagen innan resan hade han skadat sig (han fick ett jack vid benet, veterinären sydde ihop såret). Knappt två veckor senare satt han i bilen, som skulle ta honom till hans nya hem i Belgien.

Cody har anpassat sig väldigt bra – hans fyrbenta sällskap (också av rasen posavac, som Cody), heter Happi och kommer också från Montenegro. Happi är 10 år gammal och hundarna fattade direkt tycke för varandra. Cody blev omdöpt till "Kodi", han har redan hunnit utforska stora delar av norra Italien (det var familjens julresa), han har även fått dubbelt medborgarskap (belgiskt och italienskt) som resten av hans två- och fyrbenta familj.

MONTENEGRO - TUZI

Emina som vi samarbetar med bor i Tuzi som är en förort till staden Berane nära Albanska gränsen.

Hon hjälper hundar på gatan genom att dela ut mat och ordna med kastreringar. Hon kan inte lägga all sin tid på detta men gör så mycket hon kan och hinner. Hon gör också en hel del för att upplysa folk om hur man ska sköta sin hund eller katt. Alltför många har ingen större uppfattning om husdjurens behov.

Totalt sen samarbetet började har hon kastrerat 29 tikar, 2 under 2025.

På bilden den allra senaste hunden.

Det blir något färre valpar på gatan till våren.

Ukraina

Vi stödjer Ukrainska djur i samarbete med Evgeniia Filipas och hennes organisation Senor Cola.

Nedan Evgenias senaste mail:

"Hej Hanna.

Förlåt att jag inte hade skrivit på länge.

Jag skall försöka sammanfatta vad som har hänt efter vårt senaste samtal.

Under vårt samarbete, från april 2024 gjorde veterinärer från Krim 4 resor och 87 djur har blivit kastrerade: 25 hundar och 62 katter.

För ett totalt belopp på 88 800 rubel motsvarar detta 888 euro (växelkurs 100 rubel per 1 euro).

Jag bifogar räkningar från veterinärkliniken och utförda arbeten för detta belopp.

Från och med hösten 2024 försämrades situationen på vänstra flodstranden (som ockuperas av Ryssland) i Ukraina avsevärt, beskjutningen blev vanligare och drönareangreppen ökade. Det beslutades att tillfälligt avbryta kastningar. Senare blev det en sista resa (den finns inte med i vår rapport, eftersom endast katter kastades där, och den betalades av en inhemsk organisation som räddar katter).

Sedan dess har situationen blivit värre och värre. Skottskadorna ökar. Djur dödas av landminor. De brinner i sprängda hus där de övernattar. Volontärer ber om mer medicinsk utrustning, mer behandlingsmaterial.

Ibland hittar veterinärvolontärer från Krim en möjlighet att köra till den vänstra flodstranden till Oleshki för att ta med humanitärt bistånd, mat och mediciner till djur. På vägen tillbaka tar de de svårast sjuka och skadade djur tillbaka till Krim.

Trots att den vänstra flodstranden är under rysk ockupation och kontroll är detta territorium fortfarande i undantagszonen, och resa dit är endast möjligt med särskilda dokument genom checkpoints. Därför, när situationen är mycket svår, möts frivilliga från Krim och frivilliga från den vänstra flodstranden vid gränsen till denna zon och överför djur och humanitärt bistånd till varandra.

Efter den 16 september 2024 avbröt Señor Cola-projektet också gruppevakuering av djur från den vänstra flodstranden. Vi gör nu bara enskilda flyttningar eller mycket små grupper, av säkerhetsskäl.

Detta är den nuvarande situationen.

Det finns behov som jag inte har pengar till, och jag gör detta på kredit med uppskjutna betalningar.

Till exempel är det mycket förstörelse i Oleshki just nu och volontärerna från den västra flodstranden är i stort behov av burar för skadade djur. Jag skickade dem mycket stora och medelstora burar så att de kan använda dem som sjukhus. Transportkostnaderna uppgick till 75 euro. I morgon kommer den redan att vara i Skadovsk och därifrån hämtas de upp av volontärer från Oleshki.

Killen på högra bilden fick sitt ansikte avblåst av ett splitter. Vi planerar att ta honom och hunden med det sönderrivna ansiktet till Krim för behandling. De har redan satts i karantän i två veckor för rabies.

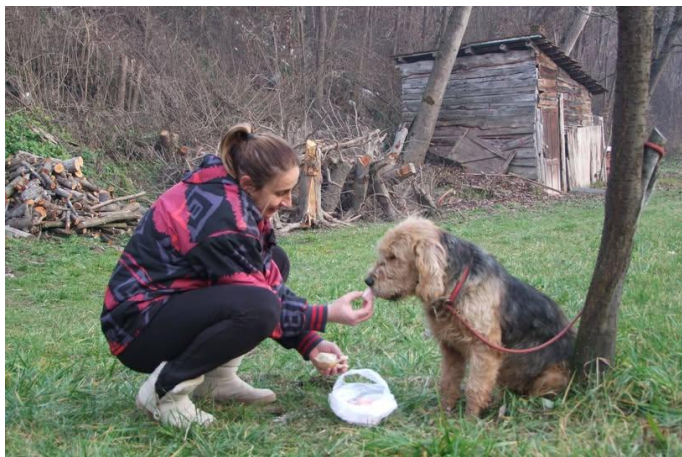

Vi har också en mycket tråkig utveckling - förmodligen finns det fall av rabies i Oleshki. Hundar med tecken på rabies biter varandra. Sedan hittas de döda, och de som lever kvar, skadade fortsätter sina liv på gatan. Jag skickade dit 100 doser rabiesvaccin till ett belopp av 6 840 rubel, vilket är cirka 68 euro. Den är inte heller betald än.”

DiÖ beslöt nyligen att Evgeniia och hennes organisation får använda pengar som egentligen var avsedda för kastreringar, till rabiesvaccin och akutvård. Man måste anpassa sig efter verkligheten som är förfärlig just nu.

SERBIEN – Elida Mekic i Prijepolje

Elida Mekic i Prijepolje i Serbien är en annan av de kvinnor man imponeras av. Hon lägger all tid och energi på att hjälpa gatans hundar. Särskilt att kastrera så många tikar som möjligt. Det är enda sättet att minska antalet hemlösa, lidande hundar.

Den här bilden har varit med förut. De flesta bilder visar ju bara hundar men här ser vi Elida också.

Hunden är en av de första hon tog hand om då hon började jobba mer intensivt med hundarna i Prijepolje. Det är en hund från gatan, han hade allvarlig demodex då han togs om hand.

Demodex är inte väldigt vanligt men då och då drabbas en hund. Det är hårsäckskvalster som finns normalt hos

hundar men kan bryta ut om immunförsvaret brister. Det ger kala fläckar och i svåra fall tappas all päls och det kliar och ser väldigt otäck ut. Numera botas det med Bravecto och antibiotika. Det går bra, förutsatt att någon tar hand om hunden! Denna hund hade alltså turen att komma i Elidas väg. Han fick vård och blev så här fin. Bilden togs just innan han skulle åka till ett eget hem i Tyskland. Han fick namnet HAPPY, och det stämmer nog!

MAGGIE

Minns ni MAGGIE som var med i förra rapporten? Elida hittade henne på en busstation, trodde hon var dräktig. Men buken var full av vätska. Elida tog henne till veterinären, skötte om henne så bra som gick, gav mediciner, men det gick inte att bota.

22 januari fick MAGGIE somna in på veterinärens rekommendation.

Det är sorgligt, Elida fäller många tårar över hundar som inte klarar sig. Men så är det ibland och den som verkligen vill hjälpa hundarna kan ju inte vända bort blicken då hon ser allvarliga fall. Hon gör alltid sitt bästa och kan bara hoppas på att det ska räcka.

Bilden är från sista resan till veterinären och det syns tydligt hur uppsvälld magen är.

Sov gott rara MAGGIE. Du var i alla fall älskad den sista tiden, även om det inte var så i början av livet.

Det är långt ifrån alla hundar förunnat att ha någon som gråter vid dödsbädden.

7 februari. Elida blir uppringd av en bekant som är bekymrad och berättar att en man dumpat en hundmamma och 6 valpar utanför huset! Elida hämtar hundarna och bokar tid för kastrering av mamman några dagar senare. Valparna ska få vaccin, avmaskning och annat de behöver. Mat så klart! Det är inte ovanligt att ägda hundar dumpas så här. En dålig ägare som struntar i sin hund ger på så vis upphov till 6 hemlösa valpar och en hemlös tik. Så mycket enklare om de lät kastrera tikarna. Fler och fler lär sig dock och Elida har berättat att det är lättare att hitta hem till de kastrerade, så det går framåt.

14 december hittade Elida denna tik. Hon var dräktig, men någon hade sparkat henne i magen så hon hade blödningar. Normalt tar Elida 3-4 hundar till veterinären för kastrering varje gång, för att spara bensin och tid. Men detta var för akut. Hunden klarade sig tack vare snabbt ingripande. Hon kastrerades och valparna var döda. Vi var oroliga för hur hon skulle klara sig med den pälsen om den blev för vildvuxen. Elida lovade se till pälsen sen, då det annars kan bli farligt för en hund på gatan, med en päls som blir stor och trasslig. Igår berättade Elida att "tik 24" har det mycket bra i ett fint hem i Prijepolje, så det är ingen fara med pälsen!

Elida gör verkligen allt hon kan för att hitta hem för de hundar hon tar hand om och låter kastrera, eller ge annan vård. Ofta går det bra. Det blir ett hem lokalt eller lite längre bort. Just nu är det en kvinna från Kanada som sett Elida på Facebook och bestämt sig för att adoptera två hundar. Det är sådant som hjälper Elida orkar fortsätta jobba, att det trots en del sorg oftast går mycket bra. Men så är ju livet – både sorg och glädje.

Elida tackar som vanligt oss alla för den hjälp hon får. Utan det skulle hon ju inte kunna ordna med så många kastreringar.

Hittills i år har Elida ordnat kastrering av 34 tikar. Det är nu 20 februari och säkert har hon hunnit med några till innan du läser detta. Hon mår så dåligt av att se alla valpar som föds till hemlöshet, vet att de oftast far väldigt illa och inte klarar sig. Enda sättet att minska lidandet är att de slipper födas. Det låter grymt, men så är det och hundarna kommer ändå aldrig att ta slut, även om man kan minska antalet. Vi hjälper till genom att betala för kastreringar.

BOSNIEN – TRAVNIK .

Vår samarbetspartner Maja matar hundar och katter på gatan och även på ett djurhem i stan då det behövs. Hon åker också upp i bergen där folk ofta dumpar icke önskvärda hundar.

Om något djur är skadat eller sjukt så ordnar hon med veterinärvård om det är möjligt.

Häromdagen bad hon att få kastrera 4 katthonor. En kvinna matar ett stort antal katter varav 4 honor. Det vet man att det kan bli en "explosion" av kattungar. Det kändes självklart att bidra till det.

Hon har även kastrerat några ägda tikar. Det är konstigt nog dessa som producerar en stor del av de valpar som blir hemlösa. Ofta kastar ägaren ut både tiken och valparna efter några veckor. En tik som inte föder valpar får ofta ett

bättre liv även om inte ägaren alltid är de bästa.

Nedan bilder från senaste matningsrundan.

Hon åker till olika ställen, inte alltid de mest idylliska. Djur samlas ju ofta på ställen där det kan tänkas att det finns mat att hitta. De var också uppe i bergen där många stora fina hundar av herdehundstyp finns. Gemensamt för alla är att de ofta håller till nära vägar och risken att bli påkörd och skadad är stor.

Hittills under 2025 har Maja ordnat så 3 hemlösa och 2 ägda tikar blivit kastrerade.

Djurhemmet i Riga

På det fina och välskötta djurhemmet "A Good Home" i lettiska Riga, som vi har stöttat ekonomiskt i många år, brukar det i genomsnitt finnas 40 omhändertagna hundar och 45 omhändertagna katter. Det är där antalet befinner sig även i skrivande stund. När vi inför denna rapport gjorde en intervju med föreståndaren Astrid berättade hon bl.a. att de precis hade varit och hämtat en tik med åtta valpar från en liten by ute på landet för det var en äldre kvinna som inte orkade ta hand om hundarna.

Bild 1: En paus på bänken för volontären Leide och hunden Bairon. Djuren får komma ut i skogen nästan varje dag

Bild 2: Hundvalpen Bob har fått en ny familj, nedanför syns även Momo, som hämtades från djurhemmet vid ett tidigare tillfälle.

Bild 3: Volontären Kristine är ute och promenerar i skogen med Rocky, djurhemmet ligger i ett grönt område i Rigas nordöstra utkant.

Det är ute på landsbygden som problemen med hemlösa djur är som störst, eftersom kunskapen om vikten av sterilisering är näst intill obefintlig. Dessutom finns det många hundar som tillbringar hela sina liv som vakthundar, det vill säga fastkedjade utomhus och försummade av sina ägare.

”En del människor ser inte på djuren som de levande varelser de är, en medlem av familjen, utan de behandlas som en förbrukningsvara, säger Astrida. ”Då är det så viktigt att vi har politiker som griper in och stiftar lagar, som tvingar människor att ta hand om sina djur på ett värdigt sätt.”

Astrida och hennes kollegor har i årtal kämpat för en ny lag om ett förbud att kedja fast hundarna. Den 1 juli 2024 gick lagen äntligen igenom och nu ser man färre och färre kedjade hundar. Men tyvärr har ett undantag införts för hundar som föddes innan lagen gick igenom, i dessa fall kan hunden fortsätta vara fastkedjad, eftersom den inte har kunnat bli socialiserad.

Men från och med 1 juli 2024 får inga nya hundar kedjas fast. Våra lettiska vänner arbetar hårt med att åka runt och tala med folk om hur viktigt det är med sterilisering och att det nu är förbjudet att kedja hundarna och att det finns ett bättre alternativ; att bygga ett staket runt området.

Vår förening var med och startade djurhemmet i Riga år 1999 och verksamheten förlitar sig helt på privata gåvor, bland annat från er faddrar och medlemmar, eftersom man inte har något ekonomiskt stöd från stat eller kommun. Djurhemmet tackar er än en gång för hjälpen, det är ovärderligt! På hemsidan patversme.lv finns mer information om verksamheten. Tyvärr är texterna skrivna på lettiska, men det finns massor av bilder på djuren, personalen och djurhemmet. Hör gärna av er till oss, om ni har frågor!

Bild1: Rigabon Anita har precis varit och hämtat sin nya familjemedlem, den brunvita och just nu lite nervösa skönheten Late.

Bild 2: I katternas rum finns det möjlighet att klättra, busa och gå ut på den lilla altanen, och vid behov kan alla dra sig undan i sina egna burar.

Bild 3: Agnese är en av de ansvariga för katterna, en jätteviktig uppgift för anställda och volontärer är att socialisera djuren.

Detta var allt för denna gång. Som vanligt kunde vi berättat mycket mer om vi haft obegränsat med textutrymme. Det är inte händelser att berätta om som saknas. Men eftersom portot bara höjs och höjs får vi begränsa oss till 8 sidor annars blir det dubbelt porto! Och så mycket som möjligt ska gå till djuren.

Du som har möjlighet, följ Djurskydd i Östeuropa på Facebook. Där finns mer att läsa!

En än gång ett stort tack för allt ert stöd !

Monica Ohlsson

Ordförande Djurskydd i Östeuropa
Erik Dahlbergsgatan 49, 115 57 Stockholm

Tel: 0733-573 165

Pg: 10 04 56 – 3 Swish – 123 182 3806

E-post: monica@djurskyddiost.se